

til, hvis ikke fru Dorte Bennedsen er i stand til at gå herop og garantere, at den danske regering nedlægger veto mod Maastricht II-Traktaten. Kan fru Dorte Bennedsen sige, at alt det, som Frankrig og Tyskland og det irske formandskab kommer med af traktatforslag, behøver vi ikke at være bekymrede over, for det bliver stoppet med et dansk veto, så det ikke bliver til noget? Nej, det tilsagn kan fru Dorte Bennedsen ikke give. Hvorfor kan fru Dorte Bennedsen ikke det? Det kan hun ikke, fordi regeringen jo er på hælene i Maastricht II-forhandlingerne, og det ender jo med, at man underskriver et traktatforslag, som er baseret på det, som irerne har foreslået nu plus noget mere. Derfor står vi altså i den situation, at den nordiske pasunion nu er truet.

Dernæst kommer spørgsmålet om den danske undtagelse. I takt med at disse områder, som ligger i Schengenaftalen, flyttes over i EU – og man sidder jo på regeringskonferencen og drøfter, hvordan Kommissionen og Domstolen skal med ind i foretagendet, og spørgsmålet om flertalsafgørelser i løbet af foråret osv. – ja, så er det altså slut med den danske undtagelse på det her område, medmindre fru Dorte Bennedsen kan komme herop og meddele, at den danske regering vil nedlægge veto mod Maastricht II-Traktaten. Det vil fru Dorte Bennedsen ikke.

En undertegnelse af Schengenaftalen er altså det første skridt til fjernelsen af den danske undtagelse på det retlige og politimæssige område. Fru Dorte Bennedsen ryster på hovedet, men det lader sig ikke bestride. Jeg går ud fra, at hun vil komme herop og forklare, hvilke garantier hun er i stand til at give på de to områder. Det gælder den norske deltagelse i den nordiske pasunion og den danske undtagelse.

Så kommer vi til spørgsmålet om suverænitetsafgivelse. Det er jo sådan, og det var såmænd ikke engang specielt spøgefuldt ment, da jeg nævnte, at når et fremmed politi går over den danske grænse og forfølger en mistænkt ind på dansk territorium, ja, så kan der altså foretages en anholdelse, ganske vist ikke en anholdelse som politimyndighed, for det siger man at man ikke må give beføjelse til. Men der må jo foretages en anholdelse, hvis situationen nødvendiggør det, hvis der foreligger en nødrættssituation, eller hvis der foreligger betingelser for en såkaldt civil anholdelse.

Dér var det så, at jeg sagde, at jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at f.eks. en tysk politi-

mand i den situation tager alt sit tøj af, før han foretager anholdelsen, for at den kan være civil. Jeg har en kraftig mistanke om, at det kommer til at foregå i påklædt tilstand, og så kommer det meget til at ligne en politimand, der foretager en anholdelse. Det kommer vi vist ikke uden om. Og så kunne man godt kalde den civil, men det bliver jo med revolver og det hele.

Der er altså tale om suverænitetsafgivelse de facto. Når der er tale om suverænitetsafgivelse, kan det kun ske ved brug af grundlovens § 20 i den her situation. Jeg har ganske vist læst et notat, som ministeren har forfattet i den anledning, hvori han bl.a. henviser til, at det her godt kunne finde sted efter den grundlov, vi havde før 1953, og at det så også kan finde sted nu, og argumenter af lignende kvalitet. Jeg må sige, det notat giver jeg simpelt hen ikke noget for. Dér må vi begynde forfra. Problemet er altså, at man ikke kan snakke sig uden om, at der er tale om suverænitetsafgivelse.

Det er et alvorligt spørgsmål, for det er jo ikke første gang, grundloven bliver krænket i forbindelse med EU-sager, og det kan ikke nytte, at det bliver fast praksis hos et flertal i Folketinget, at man ser bort fra grundlovens bestemmelser. Det kan ikke nytte, og derfor håber jeg, at man på det punkt i hvert fald vil komme til besindelse.

Hvis man nu undertegner Schengenaftalen her den 19. eller 20. december, så står man altså med det problem, at man har undertegnet en aftale, som kun kan gennemføres efter reglerne om suverænitetsafgivelse i grundlovens § 20. Vi vil fra Enhedslistens side stille krav om, at der i den forbindelse kun kan ske en ratifikation, hvis der gennemføres en forudgående folkeafstemning.

Og derfor er vi enige med hr. Kristian Thulesen Dahl i det synspunkt, at dette ikke kan gennemføres undtagen ved en folkeafstemning. Det kan så også efter grundlovens regel gennemføres af et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer, men det tvivler jeg trods alt på man kan opnå.

Til slut en bemærkning om retssikkerheden. Der etableres her et system, hvor efterretnings-tjenesterne i EU kobles sammen. De kobles sammen på en måde, således at det ikke kan kontrolleres. De kobles sammen på en måde, som offentligheden ikke kan få adgang til at se, fordi disse store tekster, der beskriver Schengenaftalens såkaldte manualer, SIS- og SIRENE-systemerne, er hemmelige. Vores krav til ministeren